

18-20
Nov. 1915 à Jan. 1917

m. Fevr. 1917, avr. - Mai 1917
~~juillet - août 1918~~

Amerika Esperantisto

SPECIAL PENNSYLVANIA
EDITION

NOVEMBER, 1915

AMERIKA ESPERANTISTO

Official Organ
of

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, Inc.
a propaganda organization for the furtherance of the study and use
of the International Auxiliary Language, Esperanto

Editor

Dr. C. H. FESSENDEN, Newton Centre, Mass.

Assistant Editor

I. A. McCaffrey, West Newton, Mass.

Advisory Board

J. D. Hailman, Pres., E. A. N. A.

Judge W. R. Daingerfield

Ernest F. Dow

Herbert Harris

Dr. D. O. S. Lowell

D. E. Parrish

Herbert M. Scott

Dr. B. K. Simonek

Lehman Wendell

CLUB DIRECTORY

This department is conducted solely for the benefit of our organized groups throughout the country. It furnishes a means of keeping in close touch with the work in other cities, for the exchange of ideas and helpful suggestions, and for the formation of valuable friendships in a united field of endeavor.

Groups are listed for 12 issues of the magazine, at a cost of only 25 cents for the two-line insertion. Extra lines are 10 cents each additional. The heading,—name of city or town—is inserted free. This matter warrants the immediate attention of every club secretary.

BERKELEY, CALIF.

Berkeley Esperanto-Rondo, Berkeley H. S.
A. S. Vinzent, Sec'y, 2429a Ellsworth St.,
Meets every Monday, 8.00 P. M.

BOSTON, MASS.

Boston Esp. Soc., 503 Pierce Bldg., Copley Sq.
Meets Tues., 8 P. M. R. Goodland, Sec.

CHICAGO, ILLS.

La Gradata Esperanto-Societo, Dvorak Park
Fr. Kovarik, 2502 S. Kedzie Ave., Sek.
La Esp. Oficejo, 1669 Blue Island ave.
F-ino R. Votlučka, 1539 W. Jackson Blv. Sek.
Kunvenas 2an kaj 4an sab. ĉiumonate.

CINCINNATI, OHIO.

Cincinnati Esperanto Soc., 629 Vine Street.
A. F. McKinney, Sec. L. B. Harrison Hotel.

DELPHOS, OHIO.

Delphos Esperanto Klubo, Carnegie Library;
Meets every Tuesday, 7.30 P. M., A. J.
Laudick, Secy.

CLEVELAND, OHIO.

La Zamenhofa Klubo.
F-ino L. B. Weber, Sek., 2036 W. 48th St.

DETROIT, MICH.

Detroit Esperanto Office, 507 Breitmeyer
Bldg., open daily. Library at disposal of
everybody, daily 7 A. M.—9 P. M., except Tues.
and Fri. Classes meet Tues. and Fri., 8-10
P. M.

La Pola Esp. Unuiĝo, ĉiusemajne, Magnus
Butzis Library, Harper & E. Grand Blvd.

MILWAUKEE, WISC.

Hesperus Esperantists, S-ino B. H. Kerner.
Sek. 632 Summit ave., 2nd Mondays, 8 P.M.

NEW YORK, (Manhattan) N. Y.

The New York Group, Wash. Irving H. S.,
Jos. Silbernik, Sec'y, 240 E. 19th St.

NEW YORK (Bronx) N. Y.

Bronx Esperanto Society, Morris H. S.
C. C. Coigne, Sec'y, 243 Bedford Pk. Blvd.

PHILADELPHIA, PA.

Phila. Esp. Soc., J. F. Knowlan, Sec., 4212
Girard ave. Meets 4th Fri. Windsor Cafe,
1217 Filbert st.

PITTSBURGH, PA.

Esperanto Sec., Academy of Science and Art
Wm. Smith, Sec., 1607 Chislett street.
Fridays, 8 P. M., Teachers' Rm., Carnegie Inst.

PORTLAND, ME.

Portland Esperanto Society, Trelawny Bldg.,
Herbert Harris, Sec'y, 10 Henry St.

ROCKFORD, ILLS.

Skandinava Esperanto-Instituto, 417 7th St.
Joseph Johnson, Sec'y, 2315 Parmele St.

SALT LAKE CITY, UTAH.

Salt Lake Esperanto Club,
Mrs. F. M. McHugh, Sec., 4002 So. State St.

SAN FRANCISCO, CALIF.

San Francisco Rondo, meets Friday eve., Rm.
127, Lick Bldg., 35 Montgomery St., F-ino
M. D. Van Sloun, Sec'y, 946 Central Ave.

TILDEN, NEBR.

Esperanto-Fako de la Nebraska ŝtata Kris-
tana Celada Unuiĝo,
Estro, Pastro Chas. P. Lang, Tilden, Nebr.

WASHINGTON, D. C.

Kolumbia Esperanta Unuiĝo, 2014 F st., N. W.
2an kaj 4an, lundon, ĉiumonate, A. Mayer, Sek.

WORCESTER, MASS.

Worcester County Esperanto Society
Business Institute, every Friday, 8.00 P. M.

FOR THE BEGINNER

A list of text-books and literature suitable for the NEW ESPERANTIST STUDENT. Carefully selected and especially recommended:

Practical Grammar of the International Language

(Ivy Kellerman Reed, Ph. D.)

The new text-book that is "just what you have been waiting for"

50 CENTS

Complete Grammar of Esperanto (Kellerman) cloth,	\$1.25	Ekzercaro (Zamenhof)	.35
Student's Complete Text-Book (O'Connor) cloth,	.50	Aladin aŭ la Mirinda Lampo (Cox)	.18
Esperanto at a Glance (Privat)	.15	A la Baba kaj la 40 Rabistoj (Cox)	.14
Primer of Esperanto (O'Connor)	.10	Elektitaj Fabeloj (la Fontaine)	.18
Introduction to Esperanto (Baker)	.05	El Komedioj (Zamenhof)	.10
La Esperanta Kunulo (Wood)	.25	Ĝis la Revido (English & Esperanto)	.05
Handy Pocket Vocabulary (O'Connor)	.10	Ĝarolo (Privat)	.15
English-Esperanto Dictionary (Harris)	.25	Kolomba Premio (Dumas)	.10
English-Esperanto Dictionary (Haye-O'Connor)	.50	Moplo de lia Onklo (Chase)	.15
Tra la Jaro (Waddy) cloth,	.50	Patrino Amerino (Stoner)	.15
Tutmonda Lernolibro	.33	Princo Vanc' (Bates-Harris)	.35
Fundamento de Esperanto (Zamenhof)	.50	cloth, gold-stamped,	.75
cloth,	.70	Rakonto kaj Aventuro (Hall-Barroll)	.10
		Sep Ridoj (Wendell)	.25
		Sub la Meznokta Suno (Wendell)	.35
		cloth,	.50

DETAILED DESCRIPTION OF ANY BOOK LISTED
FURNISHED UPON REQUEST

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

WEST NEWTON, MASS.

A COUPON TICKET

MAKES ORDERING BY MAIL A PLEASURE

Besides eliminating all inconveniences and expense connected with purchasing money orders, drafts, securing postage stamps, etc., for remittances, you also get

\$5.50 for \$5.00

The Ticket good for all books, magazines, subscriptions, etc., purchased through us

TRY ONE AND BE CONVINCED!

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

West Newton, Mass.

The Key to Esperanto and The Whole of Esperanto

20 for 25c.
100 " 1.00

10 for 25c.
50 " 1.00

Every Esperantist should be supplied at all times with

GOOD PROPAGANDA MATTER

New, up-to-date and attractive editions of above booklets in

ANY QUANTITY

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

WEST NEWTON, MASS.

CONGRESS SOUVENIRS

Limited quantity of the following:

CONGRESS BADGE \$.35
EXPOSITION POSTCARDS, 20 for .15
CALIFORNIA POSTCARDS, 20 for .15
FLAGS, 8 x 12,15

M. D. VAN SLOUN
946 Central Avenue
SAN FRANCISCO, CALIF.

Magazine Subscriptions

Subscriptions for your favorite periodicals at our combination prices. Orders for any magazine published anywhere may be sent to us. Prompt and satisfactory service—**TRY US!**

The American Esperantist Co.
WEST NEWTON, MASS.

DEZIRAS KORESPONDI

One insertion: 10 cents; four insertions: 25 cents. Announcement consists only of name and full address.

Unufoja anonco: 20 sd.; kvarfoje 50 sd. Anonco konsistas nur el nomo kaj plena adreso

S-ro H. M. Torrey, P. O., Flint, Mich. 11
S-ro F. W. Spencer, Blackloam, B. C., Can. 1
S-ro P. At. Kolev, 46 str. Regentska, Sofio, Bulgaria. Pri kulturado de abeloj, kokoj, kunikloj, ktp. 1

Membroj de la Turista Societo deziras korespondadi kun ĉiuj landoj. Adresu al S-ro Jos. Pech, Prez. de Turistoj, Hořskova 4, Plzen, Bohemia-Austria. 11

S-ro Emil Lelievre, Bureau des Renseignements, 37e, Reg. d'Infant, Troyes, Francujo.

CHRISTMAS GREETINGS

In Esperanto! Attractive postcards, in colors, with Christmas sentiment in Esperanto, 3 for 5 cts.; 25 for 25 cts.; postage prepaid. "Migrantaj kartoj"—for the correspondence enthusiast, same prices.

E. H. BECKER
332 Third ave., Dayton, Ky., Usono

Do Business by Mail

Start with accurate lists of names we furnish—build solidly. Choose from the following or any others desired.

Apron Mfrs.	Wealthy Men
Cheese Box Mfrs.	Ice Mfrs.
Shoe Retailers	Doctors
Tin Can Mfrs.	Axle Grease Mfr.
Druggists	Railroad Employees
Auto Owners	Contractors

Our complete book of mailing statistics on 7000 classes of prospective customers free.

Ross-Gould, 814 Olive Street, St. Louis.

Ross-Gould

Mailing
Lists St. Louis

FOR THE BEGINNER

A list of text-books and literature suitable for the NEW ESPERANTIST STUDENT. Carefully selected and especially recommended:

Practical Grammar of the International Language

(Ivy Kellerman Reed, Ph. D.)

The new text-book that is "just what you have been waiting for"

50 CENTS

Complete Grammar of Esperanto (Kellerman) cloth,	\$1.25	Ekzercaro (Zamenhof)	.35
Student's Complete Text-Book (O'Connor) cloth,	.50	Aladin aŭ la Mirinda Lampo (Cox)	.18
Esperanto at a Glance (Privat)	.15	Ala Baba kaj la 40 Rabistoj (Cox)	.14
Primer of Esperanto (O'Connor)	.10	Elektitaj Fabeloj (la Fontaine)	.18
Introduction to Esperanto (Baker)	.05	El Komedioj (Zamenhof)	.10
La Esperanta Kunulo (Wood)	.25	Ĝis la Revido (English & Esperanto)	.05
Handy Pocket Vocabulary (O'Connor)	.10	Ĉarlot (Privat)	.15
English-Esperanto Dictionary (Harris)	.25	Kolomba Premio (Dumas)	.10
English-Esperanto Dictionary (Hayes-O'Connor)	.50	Mopso de lia Onklo (Chase)	.15
Tra la Jaro (Waddy) cloth,	.50	Patrino Amerino (Stoner)	.15
Tutmonda Lernolibro	.33	Princo Vanc' (Bates-Harris)	.35
Fundamento de Esperanto (Zamenhof) cloth,	.50	cloth, gold-stamped,	.75
	.70	Rakonto kaj Aventuro (Hall-Barroll)	.10
		Sep Ridoj (Wendell)	.25
		Sub la Meznokta Suno (Wendell) cloth,	.35
			.50

DETAILED DESCRIPTION OF ANY BOOK LISTED
FURNISHED UPON REQUEST

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

WEST NEWTON, MASS.

A COUPON TICKET

MAKES ORDERING BY MAIL A PLEASURE

Besides eliminating all inconveniences and expense connected with purchasing money orders, drafts, securing postage stamps, etc., for remittances, you also get

\$5.50 for \$5.00

The Ticket good for all books, magazines, subscriptions, etc., purchased through us

TRY ONE AND BE CONVINCED!

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

West Newton, Mass.

The Key to Esperanto and The Whole of Esperanto

20 for 25c.

10 for 25c.

100 " 1.00

50 " 1.00

Every Esperantist should be supplied at all times with

GOOD PROPAGANDA MATTER

New, up-to-date and attractive editions of above booklets in

ANY QUANTITY

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

WEST NEWTON, MASS.

CONGRESS SOUVENIRS

Limited quantity of the following:

CONGRESS BADGE	\$.35
EXPOSITION POSTCARDS, 20 for15
CALIFORNIA POSTCARDS, 20 for15
FLAGS, 8 x 12,15

M. D. VAN SLOUN

946 Central Avenue

SAN FRANCISCO, CALIF.

DEZIRAS KORESPONDI

One insertion: 10 cents; four insertions: 25 cents. Announcement consists only of name and full address.

Unufoja anonco: 20 sd.; kvarfoje 50 sd. Anonco konsistas nur el nomo kaj plena adreso.

S-ro H. M. Torrey, P. O., Flint, Mich. 11

S-ro F. W. Spencer, Blackloam, B. C., Can. 1

S-ro P. At. Kolev, 46 str. Regentska, Sofio, Bulgaria. Pri kulturado de abeloj, kokoj, kunikloj, ktp. 1

Membroj de la Turista Societo deziras korespondadi kun ĉiuj landoj. Adresu al S-ro Jos. Pech, Prez. de Turistoj, Hořskova 4, Plzen, Bohemia-Austria. 11

S-ro Emil Lelievre, Bureau des Renseignements, 37e, Reg. d'Infant, Troyes, Francujo.

CHRISTMAS GREETINGS

In Esperanto! Attractive postcards, in colors, with Christmas sentiment in Esperanto, 3 for 5 cts.; 25 for 25 cts.; postage prepaid. "Migrantaj kartoj"—for the correspondence enthusiast, same prices.

E. H. BECKER

332 Third ave., Dayton, Ky., Usono

Magazine Subscriptions

Subscriptions for your favorite periodicals at our combination prices. Orders for any magazine published anywhere may be sent to us. Prompt and satisfactory service—**TRY US!**

The American Esperantist Co.
WEST NEWTON, MASS.

Do Business by Mail

Start with accurate lists of names we furnish—build solidly. Choose from the following or any others desired.

Apron Mfrs.	Wealthy Men
Cheese Box Mfrs.	Ice Mfrs.
Shoe Retailers	Doctors
Tin Can Mfrs.	Axle Grease Mfr.
Druggists	Railroad Employees
Auto Owners	Contractors

Our complete book of mailing statistics on 7000 classes of prospective customers free.

Ross-Gould, 814 Olive Street, St. Louis.

Ross-Gould

Mailing
Lists St. Louis

Amerika Esperantisto

American Esperantist

Entered as second-class matter May 15, 1913, at the Postoffice at West Newton Station, Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Published Monthly by

THE AMERICAN ESPERANTIST COMPANY (Inc.)

WEST NEWTON, MASS.

ONE DOLLAR A YEAR Eksterlande \$1.25 (Sm. 2.50) SINGLE COPY TEN CENTS

Mallongaj verkoj, tradukaĵoj kaj novaĵoj ĉiam prefere akceptitaj. **Oni ne resendas** neakceptitajn manuskriptojn, se la sendinto ne kune sendis la resendpagon. La Redakcio konservas por si la rajton korekti manuskriptojn laŭbezone.

Oni donos la preferon al manuskriptoj skribitaj skribmaŝine.

VOL. 18

NOVEMBER, 1915

No. 1

SPECIAL PENNSYLVANIA EDITION

Prof. H. W. Hetzel

This number of **Amerika Esperantisto** is issued in the interests of the Eastern Division of the Association, as represented by the Pennsylvania Esperanto Association. Combined with a splendid organization, the active members in the Keystone State this year show an enthusiasm and earnestness of purpose never before equaled. Their appeal to old members to "come back" and their hearty invitation to new members should result in a "get together" fraternal body which is bound to produce far-reaching results. With our active President Hailman and the group in the Western part of the State, and Councilor Hetzel (who is also Secretary for the District) with his band of faithfuls in the Eastern end, Pennsylvania, its up to you!

The Editors.

PARTICULARLY TO PENNSYLVANIA ESPERANTISTS

In a sense every day in all the stretch of time is a time of change, but in a specific sense the remark more aptly characterizes the present. The stupendous conflict in Europe besides being the result of the vast forces which have been operating to change the face of the whole earth is also a sign of the changed world to which we are surely coming. Not alone are the colored patches on the map about to be rearranged,—even dynasties to be made and re-made,—but much more important and significant, the ideas which people have regarding social and economic relations, politics and government in general are in a process of even greater change. Tho the war were to end tomorrow and the boundary lines remained unaltered, the unparalleled strife has brought such an amount of serious thinking on all public questions that a retention of the status quo is impossible. Tho we may not be able to prophesy the outcome in specific phases it is certain to be a very different world into which we shall come a few years hence.

Into this new world ready for new ideas and ready to abandon outworn notions the people of progressive thought should be ready to project themselves. And we Esperantists, quite as much as any others have before us an opportunity and a duty to make our influence felt. Among the old notions going by the board is the one of national insularity and self-sufficiency. More than ever before is the idea of interdependence and solidarity being recognized. Bitter as the war may be,—enough to discourage at times the bravest worker for universal brotherhood,—there is now more than ever a disposition to regard wars as created by warriors; by rulers instead of by peoples. Even tho there were no other evidences, the mere fact that each of the warring nations has rushed into print to spread before the world its justification sufficiently shows that there is such a thing as an international public opinion and that with the progress of civilization, particularly thru the improvements in the means of communication, we are touching elbows with

our oversea neighbors as we have never done before. An international consciousness is actually being forced upon us.

All this is very pertinent to us as Esperantists. And it is something more than a dream for a millennium that we have before us. No sooner had the war brought forward some need for an international language than Esperanto was there to supply it. As a consequence of the uses now being made of the language,—for example, in the propaganda work among neutrals conducted by the German and French governments, in the care of wounded in hospitals and of captives in the detention camps, and in the repatriation work of certain societies. (among others, our own *Universala Esperanto-Asocio*)—the world is actually getting the Esperanto habit. And not merely the “howling der-vish” part of it, either. With every instance of actual use of the language our case before the world is stronger.

For this reason there should be no slackening of the effort to push our idea. There was never a better time to get a favorable hearing. At least in my own case, I am sure that this is true. Not merely those who openly scoff, but everybody, is more or less influenced by the “band-wagon argument.” Even the high-minded and most intellectual like to march with the procession. To capture such a one, show him that there is a procession. With a large number of people of a certain type it is impossible to do anything in any case to make Esperantists of them, but there is now a great number of another kind who are willing to listen and to give approval.

Do not be discouraged if you think that “we don’t get as much newspaper publicity as before.” (In some cases we are actually getting more.) Newspapers do not run after “stories” in proportion to the importance of the subject. It must be admitted that a large part of our publicity—and of the size of our Esperanto classes and societies—some years ago, was on account of the mere novelty of the thing, and it was only to have been expected that later, when the newness had worn off, some papers would cease to publish anything about Esperanto, and that

some of our members would join the ranks of the "malvarmpieduloj." To prove this assertion just announce to the papers that you have invented a NEW language,—an "improvement on Esperanto", or on "Ro", or adapted from the chatter of African apes, or what not—and you will have the reporters dancing at your elbow, anxious to give you a column in papers that would hardly devote a paragraph to Esperanto. Tell this to your friend who seems to think that "Esperanto is dying out" just because he "does not see as much about it in the papers as formerly."

It is therefore a matter of deep regret that a large number of those who once supported the movement have since fallen by the wayside. And as I am now particularly addressing the samideanoj of Pennsylvania I take this opportunity of asking for their continued support of an organization which has done so much to bring "nia afero" to the attention of the public. The Pennsylvania Esperanto Association was founded in May 1908, and its first members were those of that very energetic group of Pittsburghers who have since made history. Philadelphia and the other towns in the state were not slow in coming in, and soon a flourishing organization was in full swing,—and all this at a time when real propaganda work for Esperanto was much more difficult than now.

The Pennsylvania Association was from the beginning one of the strongest and most prosperous of the State organizations. On account of the smallness of the dues there were never any large sums of money that could be devoted to propaganda, but the local societies with their larger dues financed the greater part of the propaganda in their respective sections.

When our International Congress was held at Washington, five years ago, there were more Esperantists present from Pennsylvania than from any other state,—the District of Columbia, of course, furnishing the largest number. At the two preceding meetings of Esperantists at Chautauqua (at the first of which E.A.N.A. was born) the samideanoj from the Keystone State made probably the best showing in point of numbers. Pennsylvania was oftener than any other state represented officially at our International Congresses. In each case,—Antwerp, 1911; Cracow, 1912;

Bern, 1913; Paris, 1914—the Governor appointed a Special Delegate and in the first a special legislation enactment was made providing for an appropriation of money to publish the Report of the Delegate, Mr. Hailman. This report was given wide circulation and it undoubtedly helped to create a sentiment in favor of our movement in many places.

Operating under its charter from E. A. N. A., the State Association has in turn chartered thus far nine local organizations, as follows:

1. Pittsburgh Esperanto Society
2. Meadville Esperanto Society
3. Danville Esperanto Group
4. Nia Afero Klubo de Erie
5. Bradford Esperanto Club
6. Philadelphia Esperanto Society
7. Esperanto Reading Association of Courtney
8. Norda Esperanto Rondo de Phila.
9. Rondo Bahia Zamenhofa de Philadelphia.

There is no reason why this list can not be doubled within a year. None of these sub-organizations is as strong as it ought to be considering the known strength of the international language idea in these places. In a number of other towns there are Esperantists but no local organization. This will give some idea of one feature of the work which the State Association has undertaken; it asks the earnest cooperation of each and every sympathizer in building up the local organizations in a way that is worthy of the noble movement which we wish to advance and of the great State in which we live.

Esperantists of Pennsylvania! Our cause is a worthy one and the opportunity for doing good work was never better. Let us stand together to make a larger sentiment for Esperanto than we have been doing lately. Particularly, those who have allowed their memberships to lapse should renew and thus strengthen the arms and steady the eyes of those on the firing line. The organ of E. A. N. A. ought to receive better support also. As the Association now controls the policy of **Amerika Esperantisto** it is more than ever our paper. To join the local society (and thus have membership both in the state and national organizations) and to subscribe to the magazine, is little enough for any real Esperantist to do. Remember that with more support, **Amerika Esperantisto**

can be increased in size and consequent dignity. We owe it to ourselves to do this much for our cause. We are on the threshold of big things and a little help from each will bring us

appreciably nearer our goal.

(Note application blank, last page.)

Henry W. Hetzel, Sec'y,
Penna. Esperanto Asso.
Moylan, Pa.

LA PENNSYLVANIA ESPERANTO-ASOCIO

OKA JARKUNVENO

Kvazaŭ por pruvu ke la "Ĉefstona Stato" ankoraŭ tenas sian lokon en la unua rango en Esperantujo, la Pennsylvaniaj samideanoj antaŭ nelonge havis en Philadelphia serion da kunvenoj, pli ol ordinare interesaj kaj entuziasmaj. Oni festis la okan jaron de daŭra ekzistado de la Ŝtata Asocio, kiu do, estis unu el la unuaj organizoj por propagandadi Esperanton en Usono kaj ankaŭ unu el la pli grandaj kaj prosperaj.

La serio da okazintaĵoj komenciĝis vendredon vespere, la 22an de Oktobro per la "Barĉego." (Oni devas klarigi ke la Barĉo, eble unika inter Usonaj samideanoj, estas la tradicia ĉiumonata vespermanĝo de la Philadelphia Societo.) Ĉirkaŭ granda tablo en la Hotelo Windsor kunmanĝis pli ol tridek personoj. (Poste ĉeestis ĉirkaŭ duobla nombro, ĉar multaj ne povis alveni ĝis la oka.) Kompreneble, la plimulto estis el Philadelphia mem, sed ankaŭ ĉeestis kontentiga nombro de eksterurbanoj inter kiuj oni povas mencii la jenajn eminentulojn: Prof. Bowen (Prez. de la Ŝtata Asocio) el Meadville, S-ro J. D. Hailman, (Prez. de E.A.N.A.), S-roj Jones kaj McKee el Pittsburgh, S-ro Keyes el Uniontown, S-ro Hetzel el Moylan, S-ro Ware el New Jersey kaj F-ino Butler kaj S-ro Silbernik el New York. Post la manĝo oni aŭdis kelkajn parolade-tojn de diversaj eminentuloj—precipe de tiuj kiuj alvenis el eksterurbaj lokoj.

Poste en alia ĉambro okazis la formala labora kunsido de la loka societo, sed ĝiaj laboroj kaj decidoj, kvankam memgravaj ne daŭrigis la kunvenon tro longe aŭ interesus la leganton de ĉi tiu artikolo. Sekvis kelkaj deklamoj kaj rakontoj de F-ino Maisch kaj iom da muziko. La plej grava el la postmanĝaj aferoj estis, tamen, la unuakta komedio, "Indigneco" verkita de la loka famulo kaj tradu-

kisto, S-ro Levene. La ludo donis okazon por la ses-ok "gesteletej" el la teatra fako de la Societo efektive brili kvazaŭ profesiuloj. La groteske humorega karaktero de la komedio bone evidentiĝis, kaj laŭta aplaŭdo sekvis ĉiun el la scenoj, pro kaj la laŭdinda ludmaniero de la geaktoroj kaj la ludo mem.

Sabaton, je la naŭa matene, granda nombro da geasocianoj kaj vizitantoj kunvenis por viziti kelkajn vidindaĵojn en la urbo. Unue, oni vizitis la Urbdomon kaj precipe ĝian *"plumington" kiu havas preskaŭ la saman altecon de la "Washington Monument" en la nacia ĉefurbo, kaj en kiu la lifto suprenkondukas la vizitanton ĝis nivelo je 500 futoj super la strato. Poste, la "karavano" vizitis la grandan konstruaĵon de la "Curtis Publishing Co.", eldonistoj de kelkaj bonekonataj gazetoj. Sub la zorgo de unu el la gvidistoj kiuj konstante deĵoras tie, oni vizitis multajn el la fakoj de la eldonejo, inter aliaj, kelkajn apartenaĵojn por la komforto de la gedungatoj, ekzemple, ripozĉambrojn, manĝejojn, bibliotekojn, balsalonon, ktp., kiujn oni povas vidi nur en la plej modernaj fabrikoj.

Trans la strato estas la mondfama "Independence Hall," kaj la apuda parketo, kaj nature la ekskursanoj,—precipe tiuj el aliaj urboj—deziris vidi aŭ revidi la "Lulilon de Libereco". Kompreneble, oni ne povis fari riverencon al la Sonorilo—tiu sanktaĵo forestis, kaŭze de la Ekspozicio en San Francisko. Kiel konsolilon unu el la Pittsburghanoj ektrovis du el siaj pravaĵoj inter la portretoj de la "Subskribintoj" sur la muroj de la Deklaracia Ĉambro! Kelkajn minutojn oni

*Devigate per la ondego da petoj por diagramoj de la ŝerco kiu aperis en la lasta numero de Amerika Esperantisto ni klarigu ke "plumingo"=penholder en la angla lingvo, kaj, ĉar la turo de la Philadelphia Urbdomo estas kronita per statuo de William Penn, la fondinto de la ŝtato, oni povas—sed kial plua klarigo?

pasis ankaŭ en la "National Museum" kaj "Congress Hall".

Posttagmeze okazis la formala laborkunsido de la Ŝtata Asocio en la biblioteko de la "Commercial Museum." Raportoj de la oficistoj pri la stato de la organizo estis tre kuraĝigaj. Oni elektis la jenan estraron:

Prez., Prof. C. R. Bowen, Meadville; la Vic-Prez., A. E. McKee, Pittsburgh; 2a Vic-Prez., Ward Nichols, Phila.; Koresponda Sek., Prof. H. W. Hetzel, Moylan; Protokola Sek., Raymond T. Bye, Phila.; Kasistino, F-ino M. A. Maisch, Phila.

Direktoroj reprezentantaj la diversajn distriktojn:

Sud-orienta, A. A. Vogel, Phila.; Sud-okcidenta, J. E. Jones, Pittsburgh; Centra, W. V. Oglesby, Danville; Nord-okcidenta, Hermann Lemp, Erie.

La Aga Komitato: S-roj Hetzel, Nichols kaj Vogel.

Dum la diskuto pri la demando, Kiel plej bone antaŭenigi la movadon en Pennsylvania?—la kunveno aŭdis proponojn kaj faris decidojn gravaj por la sukceso de la afero en la Ŝtato. Elirante, ĉe la pordo oni trovis por sin ricevi, la fotografiston,—la saman, neeviteblan, neforskueblan "muggiston" (vorto elfarita de Nov-Jorka sinjoro) kiu ofte dum la tago hundumis la paŝojn de la karavano. Nenecesa estis lia admono, "Bonvole aspektu agrable!" Ĉu la vizaĝoj de Esperantistoj iam estas malaj?

Vespere, en la halo de la "Widener Branch" de la Publika Biblioteko, okazis la Propagandkunveno. Post kelkaj paroladoj de Pro. Bowen kaj S-roj Silbernik kaj Hetzel, la Prezidanto de

E.A.N.A., S-ro J. D. Hailman, donis sian privilegon pri "Esperanto, la Lingvo Internacia," ilustritan per multaj lumbildoj. Per ili kaj la elokventeco de la parolanto oni facile komprenis ke Esperanto estas ja nuntempa realaĵo, kaj ĉie multuzata komprenilo.

Kiel finiĝon al la interesplena serio da kunvenoj, oni ĝuegis la riverekskurson kiu okazis dimanĉon. La vetero estas perfekta al ni, kaj la vojaĝo sur la "Delaware" ĝis Wilmington,—versajne nur tro mallonga—donis plezuron al ĉiuj. Post la manĝo kaj piediro tra du el la beletaj parkoj de la urbo oni tramveturis al la bonekonata solimposta kolonio, Arden. La loĝantoj tieaj ne nur interesigas pri ekonomiaj aferoj; dum kelkaj jaroj vigla grupo da Esperantistoj estas kunlaboranta tie. Tiu intereso bone montriĝis kiam la gastamaj Ges-roj Stephens invitis la ekskursanojn kaj multajn el la Ardenaj samideanoj al lunĉo en sia domo. Sed ĉiam la tempo por babiladi estas tro mallonga; fine estis necese adiaŭi la afablajn amikojn—ankaŭ la verdan standardon kiu por honorigi la vizitantojn flirtis de alta stango antaŭ la Metiejo-kaj reveni al Wilmington por trafi la vaporboaton returne al la "Fratamurbo." Kio estas nokta riverekskurso sen lunlumo? Eĉ en tiu rilato la vojaĝeto sukcesis; la gekaravananoj longe memoros tiun agrablan finiĝon al la tago plena je intereso kaj plezuro. Rezume, en la Oka Kunveno ĉiu "ok-ulo" vidas la kontentigan fruktiĝon de la laboroj de la Asocio kaj la promeson de sukceso en estontaj laboroj.

H. W. Hetzel.

THE SECTION OF ESPERANTO of the Pittsburgh Academy of Science and Art

In April 1913, the local Esperanto Society affiliated with the well-known Academy of Science and Art, the group becoming the Section of Esperanto of that organization. All members of the Academy are eligible to membership in the Section and may become either active or associate members without expense, save their annual dues to the Academy.

The Esperanto Section is chartered by the Pennsylvania State Esperanto Association, and active members are thus also full members of the State

and national organizations, receiving their publications and being kept in touch with all official Esperanto doings in America. It is the desire of the Section to secure as members, not only those who wish to study the language, but also all who appreciate the value to commerce, science and culture of such an international auxiliary idiom, and who are willing to assist by their approval or influence, in its introduction and dissemination. Such progressive persons, by joining this Section of the Academy, furnish, in their

dues, the material means necessary to continue an aggressive propaganda, even when circumstances prevent them from taking active personal share in the work.

The objects for which the Section exists have been endorsed by the leading educators and a large number of the prominent professional and business men of Pittsburgh and the names of many of them are on its roll.

Meetings are held regularly on the first Friday of each month from Oct-

ober to June inclusive, in Teachers' Room, Carnegie Library. The officers for the present season are A. E. McKee, President and Director of Instruction; Mrs. J. S. Bonsall, Vice-Pres.; Wm. Smith, Sec'y; the foregoing and Miss M. E. V. Roche, Mrs. A. E. McKee and Mrs. E. B. Depp, Executive Committee.

Applications for membership or requests for further information may be sent to either the Secretary of the Academy or of the Section.

KRONIKO NORDAMERIKA

California. "La Juvelurba Rondo" nun funkcias kiel rajtigita fako de la Kalifornia Rondaro. La nova rondo formiĝis el tiuj anoj kiuj laboras en la Ekspoziciejo, kune kun kelkaj aliaj en San Francisko kiuj deziras esti inter la unuaj subskribintoj al la Konstitucio. Oni elektis la jenajn oficistojn: Prez., S-ro T. W. Palmer; Vic-Prez., S-ino D. M. Derby; Sek-kas., F-ino Elizabeth Summersett (1751 Market St., S. F.); Kor. Sek., L. H. Gorham; Reklama Spertulo, D-ro F. G. Cottrell. La Rondo komenciĝas kun 25 anoj.

Washington, D.C. La ĉiujara propaganda kunveno de la loka grupo, La Kolumbia Esperanta Klubo, okazis en la Publika Biblioteko, Okt. la 14an. Ĉiuj deklaras ke ĝi estas la plej sukcesplena kiu iam okazis tie. S-ro L. F. Post prezidis, kaj faris viglan propagandan paroladon. S-roj Levine kaj Sheil pritraktis la internaciajn laborojn per Esperanto kaj montris la praktikajn utilojn de la U.E.A. Muziko kaj soloj de F-inoj Leavitt kaj Nugent kaj D-ro D. N. Kennedy sekvis, kaj S-ro C. W. Stewart faris la respondojn al la demandoj de la ĉeestantaj. La aŭdantaro preskaŭ plenigis la grandan halon de la Biblioteko, kaj esprimis la plej multon da intereso. La diversaj kursoj kondukataj de la Klubo enkolektigis multajn novajn anojn.

Gloucester, Mass. Per la senlaca penadoj de F-ino J. M. Leach, fine oni organizis kurson ĉi tie. La kunveno

okazas ĉiuvendrede, la instruisto, S-ro W. B. James, vojaĝante al la urbeto el Bostono por gvidi la interesulojn. Plej bonan sukceson, ni kore deziras.

Boston, Mass. Okt. 19an en la Urba Biblioteko, sub la gvido de la bonkonata "Field & Forest Club", okazis publikan lecion pri Esperanto, ilustritan per lumbildoj. S-ro G. W. Lee, Prez. de la Bostona Esperanto-Societo estis la paroladanto, kaj bone klarigis ĉiun el la aro de diversaj bildoj. S-ro Lee farigis nombron el ili speciale por la kunveno, kaj meritas multe da laŭdo pro la vasta pensado kaj tempo kiujn li devis doni al la akiro de tia kolekto. Oni ne dubas ke lumbildoj povas esti interesa kaj tre grava parto de la propagandado de Esperanto. Rezulte de tiu vespero multaj novuloj estas gajnitaj al la afero, fakto kiu pruvas ke la kunveno tute sukcesis.

Kansas. En Topeka la Esperantistoj starigis "lundo-klubon" al kiu alvenas la samideanoj por meztagmanĝo kune kaj babilado. Pastro J. H. Fazel instruas al kurso de dek komencantoj en la urbo, kaj anoncas bonan progresadon. En Little River, S-ro Allan Finlayson, estro de la tiea lernejo, donas ĉiutagan instruadon en Esperanto al la tuta lernantaro.

Mexico. Oni starigis kurson en la urbo Meksiko, ĉe hejmo de "Monda Laboristo." Ni bonvenas tiun radion de lumo en la malfeliĉa lando.

Mediumo—La spirito de via edzino nun ĉeestas; ĉu vi deziras alparoli ŝin per mia helpo?

Vidvo—Demandu al ŝi, kie ajn ŝi formetis mian someran tolajon!

—Ho Ho

PRESS CLIPPINGS

"Post" (Boston) Oct. 27, ("The Observant Citizen"): Friends who are students of Esperanto tell me that the war has called attention to this "universal language", with the result that more persons are studying it than at any previous time. A large number of persons have joined the free classes in the language which are to be held at the Public Library under the auspices of the Boston Esperanto Society. One of the officers of this society tells me that both the French and German governments are using this language for the dissemination of war reports.

"Times" (Washington, D.C.) Oct. 14, reports the entire speech of Mr. Hyman Levine as given at the Public Library on the occasion of the local propaganda meeting. Three full columns, with a picture of the young speaker appeared in the newspaper.

"Herald" (Delphos, O.) Oct. 19, has a translation of a letter received by Mr. J. E. Fast, the third from Maurice Robichon, a French soldier, in which is a full account of some

terrific battles in which he had been engaged. Robichon is now a patient in the Military Hospital, near Paris.

"Examiner & Times" (Warwick, Australia) Sept. 27: THE SPREAD OF ESPERANTO—Amid the din and noise of the war in which civilised nations are busy slaughtering one another with supreme scientific skill, it is well to remember that there are still influences at work which are seeking to bring about peace on earth and good-will towards men. One of these is Esperanto, the international language, which is now spoken by more people than the combined populations of Denmark, Greece, Switzerland and Belgium. Probably difference in language is the greatest barrier to one nation understanding another, and this inevitably breeds distrust and suspicion. Esperanto is an auxiliary language, intended for use between persons of different nationalities, and is the only international language ever proposed that has become more than a mere project. The last world congress was held in San Francisco, in August.

WORLD GLEANINGS

Russia. In spite of continued unfavorable circumstances, the Moscow Esperanto Society steadily carries on its excellent work. The regular meeting is held every Saturday, and many visitors, chiefly Polish refugees, have been welcomed during the past month. In Čita an Esperanto class of 12 persons is being conducted by an Austrian prisoner of war, M. Taubman, formerly editor of "La Marto."

Bulgaria. The national magazines "Mir", "Volo" and "Dnevnik" in Sofia have printed long articles relating to the 11th Congress in San Francisco.

Switzerland. At a meeting of the Swiss Esperanto Society held in Bern, the general condition of the society was examined and a program of work determined upon. R. de Saussure has been elected President of the Society. The local group in Bern has successfully completed a course in which were 17 students. The members of

the group meet weekly for the regular meeting and the committee has now organized a special "Literary Club" for the more advanced students only.

Egypt. The Egypt Esperanto Association has welcomed and been the means of assisting 35 Australian and English Esperantist-soldiers.

Japan. "Japana Esperantisto" has reappeared,—we hope for good—and greater impetus is thus given the movement in this country.

La Movado en Simla, Hindujo

* * Tamen la Helpa Lingvo ne estas forgesita eĉ en tiuj ĉi malbonaj tempoj. Tie ĉi kaj tie la bona semo kreskas malgraŭ ĉio. Antaŭ nelonge konulo prunteprenis mian vortaron, por ke li trovu taŭgan nomon por sia hundido! Estas fakto. Ni estu dankaj por malgrandaj benoj. —H.C.P.

(The British Esperantist)

Let not a man glory in this, that he loves his country; let him rather

glory in this that he loves his kind.—
Baha'o'llah.

FOR THE BEGINNER
 Edited by Herbert M. Scott

Our readers are invited to send us any difficulties encountered in their study of the international language, inquiries being answered promptly and completely in this department of the magazine.

For Practice Reading

The Caliph and the Poor Arab

A poor Arab, traveling in a desert, came suddenly upon a spring of clear and sweet water. As he had never before seen any but brackish wells, he thought that such sweet water was fit for a king to drink. So filling his leather bottle from the spring, he set off for the purpose of presenting some of this water to the Caliph.

The poor man had to travel a long distance, before he could reach the presence of the Caliph, and lay his humble offering at his feet. The Caliph did not despise the gift brought to him with so much pains. He ordered some of the water to be poured into a cup, drank of it, and thanking the Arab with a smile, ordered him to be presented with a reward.

The courtiers around pressed forward, eager to taste the precious water; but, to the surprise of all, the Caliph forbade them to taste even a single drop.

After the poor Arab had quitted the presence of the king with a light and joyful heart, the Caliph turned to his courtiers and thus explained the reason of his conduct:—

“During the travels of that poor Arab,” said he, “the water in his leather bottle had become impure and bitter. But it was an offering of loyalty and love; and therefore I accepted it with pleasure. I well knew that had I allowed another to drink of it, he would not have concealed his disgust as I did. I forbade you to taste the draught, lest the heart of the honest man should be wounded!”

—Mohammedan Tradition.

La Kalifo kaj la Malriĉa Arabo

Malriĉa arabo, vojaĝante en dezerto, ektrovis fonton da klara, dolĉa akvo. Tial ke li ĝis tiam vidis putojn nur salajn, li pensis, ke tia dolĉa akvo estas trinkinda de reĝo. Do pleniginte sian felsakon el la fonto, li ekiris kun le celo prezenti iom de tiu akvo al la Kalifo.

La malriĉulo devis longe vojaĝi, antaŭ ol li povis atingi la ĉeeston de la Kalifo kaj meti sian humilan oferon antaŭ liaj piedoj. La Kalifo ne malŝatis la donacon, alportitan al li per tiom da penoj. Li ordonis versi iom de l' akvo en pokalon, trinkis el ĝi, kaj dankinte la arabon per rideto, ordonis, ke oni prezentu al li rekompencon.

La korteganoj tie alpuŝis sin, forte dezirante gustumi la karan akvon; sed, je ĉies surprizo, la Kalifo malpermesis, ke ili gustumu eĉ unu solan guton.

Post kiam la malriĉa arabo forlasis la ĉeeston de l' reĝo kun facila, ĝoja koro, la Kalifo sin turnis al siaj korteganoj kaj jene komprenigis sian konduton:—

“Dum la vojirado de tiu malriĉa arabo,” li diris, “la akvo en lia felsako fariĝis nepura kaj maldolĉa. Sed ĝi estis ofero de lojaleco kaj amo; tial mi akceptis ĝin plezure. Mi bone sciis, ke se mi permesos, ke alia trinku el ĝi, tiu ne kaŝos, simile al mi, sian abomenon. Mi malpermesis gustumi la trinkajon, por ke ne vundiĝu la koro de la honestulo!”

—Tradicio Mohametana.

Junulo nomata Roberto
 Iris al granda koncerto,
 Sed li ne aplaŭdis,
 Ĉar do li ne aŭdis.
 Tro dika estas la verto. —W.H.H.
 (Non-sense-ored by “la Poezia Red.”)

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA
 Central Office, Newton Centre, Mass. C. H. Fessenden, Sec.

President

J. D. HAILMAN
 310 So. Lang Ave.
 Pittsburgh, Pa

Secretary-Treasurer

DR. C. H. FESSENDEN
 Newton Centre, Mass.

OFFICIAL COMMUNICATIONS

THE DISTRICT ASSOCIATIONS

New England Esperanto Association

On Saturday, Oct. 23rd at 3 P. M., the business meeting of this Association was held in the rooms of the Boston Esperanto Society, Pierce Bldg. Dr. D. O. S. Lowell was elected President; E. S. Payson, President Emeritus; C. H. Fessenden, Secretary; and Ernest F. Dow, Councilor. Reports from the various local societies were presented, and plans for the season's work discussed. Wm. B. James, Instructor of the Boston classes, introduced and emphatically presented a subject which was received with much interest,—the matter of securing publication and recognition of the many excellent Esperanto translations made by N. E. E. A.'s "grand old man," Edward S. Payson. That some means will be taken to induce Mr. Payson to give the Esperantists the benefit of his work, is assured by his many friends.

After an enjoyable "Komuna Vespermanĝo" a short evening entertainment was enjoyed. Mr. Payson, in his usual inimitable manner rendered "La Monologo el Hamleto," continuing with the scene between Ophelia and Hamlet,—the part of Ophelia being excellently portrayed by Mme A. C. Pote. Mr. Payson favored with another classic selection, after which the "Boston Society Game" was played, under the leadership of Mr. James. Those of our members in the division who could not or did not come, missed as usual, a pleasant and most enjoyable "Esperanto evening."

Pennsylvania Esperanto Association

(See elsewhere in this number).

Kalifornia Esperantista Rondaro

As we have mentioned before, this association completed its final organization work during Congress Week in August. With only a month of the current year passed, however, it may well point with pride to a member-

ship of 50 actives, including two chartered groups. "La Juvelurba Rondo" is its latest acquisition. Every city and town in California is able to have a chartered Rondo, — who will be next? The Rondaro must be given the chance to make good use of the beautiful new charters which it has just secured. Apply to the Secretary, Miss M. D. Van Sloun, (946 Central Ave., San Francisco).

Central, Southern, Capitol, etc., Divisions — "Let us then be up and doing * * *" —we want to hear from you!

OUR COMMITTEES

"Now is the Time for"

Examinations! If you are a beginner, you wish to know just how accurate and complete a knowledge of Esperanto you have gained, — try for the "Elementa Diplomo." If you are teaching the language, or contemplate instructing a local group, the "Supera Diplomo" should be among your references. Ask information concerning both from the Chairman of the Examinations Committee, Herbert Harris, 5338 Blackstone Ave., Chicago, Ill.

Executive: Plans for the presentation of the Guarantee Fund authorized by the 8th Congress, are practically completed, and will be sent individually to all members. Following this the matter will be presented thru the columns of **Amerika Esperantisto**.

Propaganda: D. E. Parrish, Chairman, reports the appointment of H. M. Scott, Moundville, W. Va., as a member of the Propaganda Committee. Mr. Scott has long been identified with the movement, and will prove a valuable collaborator in this position.

Publications: A complete summary of our plans for the year, including an appeal for renewals and new members has been prepared and will be immediately printed and sent to all members,—present actives and past passives. (We could say something about future perfects, but results will tell.)

Gratulojn!

La Centra Oficejo kore gratulas la jenajn nov-geedzojn kiuj de nun propagandas la lingvon kune: S-ro Stanley Kozminski kun F-ino R. Schulze, el Cleveland, Ohio; S-ro Arthur McKinney el Cincinnati, Ohio, kun estonta Esperantistino.

END OF OFFICIAL PART

Our Sustaining & Special Members 1915-1916

"Any individual who, in addition to his regular dues, shall contribute the sum of Two Dollars yearly to the support of the General Association, shall be known as a Special Member, and shall be so designated. * * * Individuals who, in addition to the annual dues, pay the sum of Ten Dollars per annum in advance, shall be known as Sustaining Members * * *"—Extract from Constitution.

Special: A. Mayer, Washington, D. C.

O. Gleason, Worcester.

Miss D. C. Condron, Washington, D. C.

Lee A. Miller, Louisville.

Sustaining: Dr. H. Y. Yemans, Boston.

Dr. J. W. Snider, Newcastle.

WAYS AND MEANS OF SECURING NEW MEMBERS

Article Contributed to the 8th Congress of E.A.N.A., Aug. 22-29, 1915

The writer is more and more of the opinion that the preliminary work should be done through the newspapers. Of course, Esperanto as a general subject, is no longer new and therefore it must be presented in some special way in order that newspaper editors will make any reference to it.

So far as local matters are concerned, it is best first to secure the personal friendship of one or more newspaper editors. To accomplish this, discretion must be used in the selection of the right type of persons to approach the newspaper editors. If this could be done by persons of prominence in the community, more immediate results may be obtained. When a newspaper editor likes a person he is glad to receive an occasional visit provided that said person has full appreciation of the editor's valuable time and therefore regulates the length of his visits accordingly. The visitor should occasionally call and speak on other subjects outside of Esperanto. After a while, the editor will be glad to receive pertinent news items about Esperanto and will generally publish the same. The public thus being informed will become more interested in the language and when press announcements of courses in Esperanto

are made, the results of newspaper propaganda work will be shown by the number of persons desiring to receive instruction.

After the cooperation of newspaper editors has been secured, special efforts should be made from time to time to supply news items of intrinsic worth. For instance, through correspondence in Esperanto, one often obtains a clear insight into foreign affairs which, if well presented, would interest almost any editor. Then again, either through correspondence or in Esperanto Journals, one often learns of interesting cases where a knowledge of Esperanto has proved of great value. Such accounts, put in good readable form, will generally be acceptable.

Editors, knowing young and old eagerly devour tales of how wily Cupid by some new artifice has ensnared his unsuspecting victims, want to know all about how Mr. K. met Miss T. at some Esperanto Congress, and how beautifully expressive Esperanto is as a means of saying endearing names or pouring out heartfelt emotions.

All such contributions should be neatly typewritten so as to minimize the editors' work.

When you go into a strange city, the largest ones possibly excepted,

you should experience no difficulty in having a satisfactory interview with one of the editors of the papers or a reporter if you have some interesting facts to present about Esperanto. You can tell of the many ways in which Esperanto is being used, and what it is intended to do as a help language, of places where it is being taught in schools, colleges, etc., of prominent people who have become interested in the language, and of things which have been accomplished in your own city.

It is news to report about the arrival of a visitor from some other city, especially if said visitor has something of interest to communicate. For this reason you would generally have no difficulty in getting an audience with some one of the newspaper staff. In this way the writer has often spent a very pleasant half hour, the result of which has been an article, about Esperanto, of considerable length.

Henry W. Fisher,
Perth Amboy, N. J.

THE VALUE OF ESPERANTO TO A TECHNICAL MAN

Engineers have developed transportation and communication by rail, water, wire and the ether, but a Polish Jew developed universal transportation of ideas by his invention of a practical international language. This international language was not, and is not, intended to displace the use of any national language. But it is intended to save men the useless work of learning many different languages, and by means of it to put them into touch with the work of those in other countries.

An engineer is accustomed to deal with exact quantities in a precise manner. Temperamentally, he is not fitted for the study of languages. It may be that the precision of his mental thought is not compatible with the tremendous irregularity of most national languages. The combination of exactness and flexibility in the international language appeals very strongly to him. He learns it readily and by it communicates easily with his fellow workers in all parts of the world.

In the early part of 1914 a section of physicists and chemists was founded as a group of the International Scientific Esperantist Association. Within a few months forty societies had signified their desire to participate and the number was increasing. The individual members all over the world were requested to state what journals came within their view, and to what extent they were prepared to make translations from their national languages into Esperanto or vice versa. Lists were published from time to

time and sent to all members so that it was possible for an engineer in any part of the world to write to a correspondent in any other part of the world, and secure either the originals of technical articles he required, or translations of them into Esperanto.

Since it is possible for any well-informed technical man to secure at least a reading knowledge of technical Esperanto within a very few weeks, the formation of this Society made it possible for him to extend his foreign acquaintance to practically every language in which technical works are written.

The importance of this in Engineering Congresses can hardly be overestimated. It has been the custom in the past to hold international Engineering Congresses in various countries of continental Europe. At these Congresses have been gathered representative technical men from all over the world. The discussions on the various papers were held usually in four languages; the publications were made in two languages. It is practically impossible for the ordinary busy engineer to acquire such a speaking knowledge of any language other than his own that will permit him to take part in discussions on the floor, whereas if the international auxiliary language had been available at these Congresses, the opportunities for a really international discussion would have been greatly increased and the labor of reporting and publishing such results would have been reduced to a minimum.

In the fall of 1911 a firm manufac-

turing underwear applied to the United States Patent Office for the registration as a trademark of the word "saniga," which is the Esperanto word for "sanitary." Under the rule of the Patent Office that no general descriptive word, or its equivalent in a foreign language, can be registered, the Examiner of Trademark refused registration requested. An appeal was taken to the Commissioner of Patents, contending that Esperanto was not a language within meaning of the law. The Commissioner held Esperanto to be a language within the meaning of the rule, and that the word "saniga" (which is the Esperanto word for "sanitary") was held unregistrable as a trademark for underwear and hosiery, since the word "sanitary" is descriptive of such goods. (Recorded in the Official Patent Office Gazette at page 286 of volume 173.)

In the formation of the language, the inventor chose for the root words those most available in the six principal languages of the world — English, French, German, Spanish, Italian and Russian. In technical Esperanto, the words that are in common use in most of the languages are taken over bodily, practically the only change being to make the spelling phonetic and to add the Esperanto suffixes to show the different classification of words and to indicate the manner in which the root is to be used. For example: najl, the root word for nail, combined with the word maŝin; the first combination—najlomaŝino—means a machine for making nails. The "o" following the nail root, indicating the substantive character of that root. If, instead of the "o" the "i" was used, making—najlimaŝino,—the combination would indicate a machine by means of which to drive nails; the "i" being the sign of the infinitive form of the verb.

So, for example, would be the combination of words to indicate chemical combinations: Phosphorated Hydrogen becomes "hidrogen fosfido."

Take the root "karbo": karbigi = to carbonize; karbaĵo—a carbonaceous material; karbejo = coalbin, place for holding coal; etc.

In medicine, nearly all of the roots being in Latin form they are used with merely the Esperanto terminals and spelling.

In mathematics generally, many of the roots being international have been changed so little in their adaptation that a mathematician of any country has little, or no, difficulty in recognizing the meanings of these terms.

In the early part of 1915 a card was published in the principal International Esperanto Magazine to the effect that the Russian Minister of Railways desired to be informed on the methods used for paying shop countries of the world. The person employees in the railways of different making this announcement stated that it would be a fine thing if the Russian Government in this manner could be given a practical illustration of the value of Esperanto. It is impossible to state at this time to what degree response was made to this request, because one such reply containing information in full detail with respect to two of the most important trunk line railroads of the United States was mailed only ten days before the war broke out in Europe.

About two years ago a very important ruling was made by the German Government with respect to a matter of exceeding interest to all operators and constructors of electric railways. Much of the importance of the ruling came from the fact that in Germany the railways are more or less directly under the control of the Central Government, and therefore the results of investigations of this sort come with official authority. An inspection of the list of Esperanto Delegates in Berlin gave the name and address of one engineer who could be appealed to for help. A letter to him brought an immediate acknowledgement and in the course of a few weeks the entire report, with all collaborating data, was forwarded according to the request made in this country.

These two illustrations are given merely to indicate in what practical degree an international auxiliary language may be of assistance to an engineer who has not had the time or the opportunity to secure a reading knowledge of a number of foreign languages.

A. H. Babcock,
San Francisco.

LITERATURA KONKURSO

Decidoj de la Juĝantaro

UNUA KATEGORIO

Nur du verkoj ricevitaj; nenia premio aljuĝita.

DUA KATEGORIO

Unua Premio: "La Betulo kaj la Stelo," rakonto de Zacharias Topelius (1818-1898), finna aŭtoro. Tradukita de S-ino Hilma Hall, Aggelby apud Helsingfors, Finnlando.

Dua Premio: "Tri Demandoj," rakonto de L. Tolstoj. Tradukita de F-ino Anna Ŝarapov, Campagne Birucoff, Onex, pres Genevo, Svislando. (Tiun premion donas la Kopenhagaj Esperantistoj.)

La jenaj verkoj en la Dua Kategorio meritas honoran mencion: "Ŝippe-ro", rakonto el "Koro" de E. De Amicis, tradukita de Bruno Migliorini, Venezia, Italujo; "La Fantoma Ebria," rakonto de Prof. Arlo Bates, tradukita de Herbert Harris, Chicago, Ill.; "Fabelo Serena," ritma prozo

de Victor Catala, tradukita de Josep Grau Casas, Barcelona, Katalunjo.

TRIA KATEGORIO

Unua Premio: "La Violo," poemo de Goethe (das Veilchen), tradukita de F-ino H. Boucon, Annecy, Francujo.

La jenaj verkoj en la Tria Kategorio meritas honoran mencion: "Kvar Viroj," poeziaĵo de Sam Walter Foss, tradukita de Farnsworth Wright, Ravalli, Montana, Usono; "La Morto de la Floroj," poeziaĵo de William Cullen Bryant, tradukita de Farnsworth Wright, Montana, Usono.

La juĝintoj estas: D-ino Ivy Kellerman Reed, S-ro E. C. Reed, D-ro Jas. Underhill.

La premiitaj verkoj aperos en **Amerika Esperantisto**, la oficiala organo de la Dek-Unua Kongreso.

D. E. Parrish, Sek.

TRIA KATEGORIO

UNUA PREMIO

La Violo

Violo modesta sur kampo troviĝas
En herbo kaŝite, klinante la kapon:
Ĝi estis violo amema kaj dolĉa.
Nun juna knabino paŝtante ŝafaron,
Kun gaja humoro, kun paŝo facila,
Jen venis proksimen, proksimen kaj
kantis.

Ha! pensis la floro, ha! se mi nur estis
La floro plej bela de l'tuta naturo,
Dum ia nelonga, dum nura momento,
Por ke min la ĉarma knabino derompu
Kaj premu velkontan sur sia la brusto!
Ha sole! ha sole! nur kvaronhoreton!

Ve! sed ve! la juna knabino alvenis
Kaj ne priatentis la karan violon,
Kaj ŝi ĝin surmarŝis, la floron plorind-
an.
Ĝi falis, ĝi mortis kaj diris ja ĝoje:
Nu, kvankam mi mortas, almenaŭ mi
mortas
Do per ŝi, jes, per ŝi, sub ŝiaj piedoj.

El Goethe,
Trad. F-ino Helene Boucon.
Annecy, Francujo.

EĈ LA ŜERCOJ ESTAS EL PENNSYLVANIA

Leĝisto kaj medicinisto argumentis pri la rilataj meritoj de siaj respektivaj profesioj.

"M ne diras ke ĉiuj leĝistoj estas malboneguloj," diris la medicinisto, "Sed vi devos konfesi ke via profesio ne farigas anĝelojn el viroj."

"Ne", rediris la leĝisto, "vi medicinistoj certe tie superas nin."

—Pittsburgh Chronicle-Telegraph. —W.H.H.

“Eble vi ne min rekonas,” komencis la nekonata riĉulo, fiere, al la komercisto en lia oficejo, “sed antaŭ dudek jaroj kiam mi estis nur malriĉa, humila knabo, vi donis al mi depeŝon por liveri . . .”

“Jes, jes,” ekkriis la tre okupata negociisto, “Kie estas la respondo?”

Ŝi—Patrinjo neniam eliras el la domo. Ŝi tre malamas fari vizitojn.

Li (kun subita ekdecido)—Ĉu vi konsentos esti la mia, karulino?

Profesoro (dum historia leciono)—Oni rakontas ke kiam Aleksandro la Granda militiris li manĝis la provizon de ordinara soldato.

Studento—Ĉu la kompatinda soldato ne havas ion por manĝi?

Almozulo—Kompatu al mi, sinjoro; mi perdis al mi la brakon. Ĉu vi ne bonvolos . . .

Preterpasanto (rapidirante)—Mi bedaŭras, sed mi ne trovis ĝin ie.

Diris la reĝo solene al la kondamnito, la kortega ŝercisto, “Mi estas senkompata; vi devas morti. Mi donos al vi nenian korfavoron, escepte mi permesas ke vi elektu la mortrimedon. Tuj decidu!”

“Via reĝa Moŝto,” respondis la ŝercisto kun malĝojeta mieno,—“estas tre bona al mi. Mi elektas morti pro maljuneco.”

Trad. H. W. H.

INDIGNECO

De Moses Levene

Teatraĵo, originale verkita, prezentita je la Oka Jarkunveno de la Pennsylvania Ŝtata Asocio

Sceno 1

(Oficejo en vilaĝa fili-banko. S-ro Prokrasto, la direktoro de tiu ĉi fili-banko, sidas ĉe pupitro, sur kiu kuŝas kelkaj sigelitaj leteroj. Li rigardas sur la kovertoj la nomojn de la lokoj, el kiuj la leteroj estas elsenditaj; ekvidas unu leteron, senditan de S-ro Akurato, la ĉef-administranto de la Komerc-banko en Petrogrado; malfermas ĝin kaj eklegas laŭte):

“Ĝstimata direktoro, Sinjoro Prokrasto: El ĉiuj niaj fili-bankoj ni jam ricevis la kalkulojn de la pasinta jaro. Vi estas la sola bank-direktoro, kiu ankoraŭ ne sendis al ni la kalkulon. Pro vi sole estas la ĝeno, ke ni ne povas eldoni la plenan, nian ĝeneral-bilancon de ĉiuj niaj fili-bankoj de la estinta jaro. Estas jam du monatoj de novjaro kaj vi, pro malatento, ne plenumis vian devon liveri al ni la precizan raporton pri la aferoj de via komerc-banko. Vi ĉiam malfruiĝas. Ankaŭ la lastan jaron vi pli malfruiĝis ol la aliaj niaj direktoroj de la fili-bankoj. Ĉu pro tio ke via nomo, okaze, estas Prokrasto, vi devas agi prokraste?”

“Mi petas vin tuj sendi al ni precizakuratan kalkulon, kaj estonte esti iom

pli senprokraste, ol vi estas nuntempe.

“Kun respekto,—La Ĉef-administranto, Akurato.”

(S-ro Prokrasto jetas kolere la leteron sur la pupitron kaj diras per indigna voĉo):

“Mi tute ne komprenas tiun ĉi sinjoron Akurato! Kial li rapidigas min tiom multe, ke mi devas forlasi pli gravajn aferojn, ol estas tiu ĉi raportaĉo? Mi scias ke la ĉef-administrantoj de aliaj komerc-bankoj tute ne estas tiom postulemaj kiom estas tiu ĉi S-ro Akurato! Kelkaj estroj de aliaj fili-bankoj ofte liveras kalkul-raportojn eĉ tri aŭ kvar monatojn post la novjaro; kaj do, iliaj ĉef-administrantoj ne riproĉas ilin. Sed mia administranto, Akurato, riproĉas min je neatento kaj prokrasto, kvazaŭ per mia senrapideco mi ruinigas la aferojn de la tuta komerc-banko! Li mokas min pri mia okaza nomo, Prokrasto! Mi ankaŭ povas moki lin sammaniere. Ĉu pro tio ke lia nomo estas okaze Akurato, li devas ankaŭ agi tiel akurate? Al la diablo! Tiu ĉi sinjoro Akurato indignas min. Nu, mi eniros en la kontoron por vidi kiel la skribantoj tie kondutas sin.”

(Li kolere eniras en la kontoron.)

Sceno 2

(Kontoro. S-ro P. staras meze de la kontoro kaj rigardas la skribantojn, kiuj estas tre okupataj skribante. Kaj li, S-ro P., parolas al si mem):

“Nu, al kiu povas mi ellasi mian koleron por iomete trankviligi mian nemeritan riproĉon? Kvazaŭ spite al mi ĉiuj la kontoranoj plenumas siajn devojn precize. Se estus ia senordo! Se, ekzemple, la skribantoj interparolus inter si; aŭ fumus cigaredojn, mi havus pretekston riproĉi ilin. Mi dirus: ‘Sinjoroj skribantoj, tie ĉi ne estas drinkejo!’ Se iu legus gazeton, mi dirus: ‘He, sinjoro, tie ĉi oni ne okupas sin je politiko!’ Kaj per tiu ĉi riproĉigo mi saldus mian senmeritan riproĉon. Sed, bedaŭre, ĉiuj la kontoranoj, okaze estas nun serioze okupataj je siaj laboradoj. La plumoj knaras; la inkujoj pik-bruas: Pik! Pik! Pik! La abakaj kalkul-ringetoj frap-bruetas. Sajnas ke ĉiuj la kontoranoj instinkte sentas ke mi estas indigna; kaj ili gardas sin kontraŭ mia riproĉo.”

(Rigardante ĉien, li ekvidas ke la seĝo de la ĉefa libro-tenisto, S-ro Knaro, estas vaka ĉe lia pupitro. Trovinte pretekston por riproĉi iun, li laŭtege kaj riproĉe ekkrias):

“Ha! ha! Nia libro-tenisto, la sibarito, S-ro Knaro, ankoraŭ forestas! Li sendube sidas hejme kaj ĝuas luksaĵojn!”

(La skribantoj, ekaŭdante la koleran ekkriion de la direktoro levas siajn kapojn kaj eklaboras ree. Dume, malfermiĝas la pordo de la kontoro, kaj eniras S-ro Knaro. Ekvidante la direktoron, li salutas lin):

“Bonan matenon, sinjoro direktoro; kiel vi fartas?” (Vidante ke la direktoro estas kolera, kaj eĉ ne respondas al lia saluto, S-ro Knaro rapidege sidiĝas ĉe sia pupitro, kaj eklaboras. La direktoro diras al si mem):

“La malestimo kiun mi montras al la libro-tenisto, per tio ke mi ne respondis al lia saluto, ne estas sufiĉa; mi ankaŭ volas riproĉi lin buŝe.”

(Li aliras al la pupitro de S-ro Knaro, elprenas sian oran poŝhorloĝon, ekrigardas sur ĝin kaj diras):

“Sinjoro Knaro, vidu, jam estas dudek minutoj post la naŭa horo. Mi atente rimarkis, ke de la tempo de la lastaj du semajnoj vi preskaŭ ĉiun matenon malfruiĝas.”

(S-ro K. paliĝante kaj indignante respondas):

“Mi hieraŭ nokte laboradis tie ĉi ĝis la dekdua horo nokte; mi devis

meti je bonordo kelkajn kalkul-librojn kaj tial mi iomete malfruiĝas tiun ĉi matenon. Pardonu, mi petas.”

(S-ro P. per riproĉ-tono diras):

“Mi atentigas vin ne nur pri tiu ĉi mateno, sed ankaŭ pri malfruado de preskaŭ ĉiun matenon daŭre de la lastaj du semajnoj. Ĝi estas de la tempo, kiam la Nord-banko tie ĉi en nia vilaĝo, establis fili-bankon. Mi konjektas ke oni proponis al vi oficon tie. Nu, se estas tiel, konfesu. . . Neniu povas devigi vin. . . Eĉ hodiaŭ, se vi volas. Mi skribos pri tio al la ĉefa administranto. Se vi volas labori por nia banko, vi devas esti precize je la naŭa horo en la kontoro. Adiaŭ.”

(S-ro K. sidas iomete senmove, kiel paralizita homo; poste li ekbatas kole-re per sia pugno je sia pupitro kaj diras):

“Mia amata edzino estas la kaŭzo de mia malfruiĝo; ŝi diradas ke estas pli bone por mi resti iomete pli longtempe hejme, ol rapidiĝi al la kontoro. Mi devas trovi ian pretekston por riproĉi ŝin. Vere, ŝi meritas nenian riproĉon; ŝi estas la plej fidela kaj la plej gaja, mia aminda edzino; sed mi devas havi iun, al kiu ellasi mian senmeritan riproĉon; kaj tial mi jam trovos pretekston por fari tion.”

Sceno 3

(La manĝ-ĉambro de S-ro Knaro. Sur la tablo estas bonorde metitaj la manĝilaroj. S-ino Gajo vigla kaj bela blondulino, la edzino de S-ro K., staras tie, kaj rigardas ĉu mankas io sur la tablo por fari komforton al ŝia edzo; ekaŭdas la pordsonorilon, kiu anoncas ke ŝia edzo venis por manĝi la tagmez-manĝon. Ŝi kuras renkonti lin kaj apenaŭ li havas tempon por demeti sian surtuton kaj ĉapelon, ŝi kaptas la ĉapelon kaj diras):

“Ha, bone mia kara edzo; mi estas tre plaĉa ke vi venis hodiaŭ ĵus je la preciza tempo por manĝi la tagmez-manĝon. Mi tuj kuros kaj ŝanĝos en la ĉapel-butiko vian ĉapelon, kiun vi tie aĉetis. Kian ĉapelon vi aĉetis! Ĝi aspektas kiel kribrilo! Mi tute ne ŝatas ĝin.”

(S-ro K. havante pretekston por riproĉi sian edzinon diras indigne):

“Sajnas al mi ke pli gravajn zorgojn vi ne havas ol pri la modo aŭ formo de mia ĉapelo!”

(S-ino Gajo malĝojigante kaj paliĝante, elbalbutas):

“Vi estas indignita! Ĉu vi denove havis malkontenton en la kontoro?”

(S-ro K., riproĉante la edzinon):

“Ĉu mi havis malkontenton? Vi demandas. Nu, sciu, ke mi havis pli grandan malkontenton ol pri la formo de mia ĉapelo. Mi ne havas tempon nun rakonti al vi pri mia ĉagreno.”

(S-ino G. rigardas kompate al sia edzo, kaj diras):

“Se vi ne havas nun tempon rakonti al mi pri via ĉagreno, ni lasu tian por pli komforta tempo; sidigu ĉe la tablo, kaj mi ordonos al la knabino enporti la manĝaĵojn.”

(S-ro K. ekvidante, ke la manĝaĵoj ankoraŭ ne estas metitaj sur la tablon ekkrias kolere):

“La manĝaĵoj ankoraŭ ne estas metitaj sur la manĝtablon! Kiam da fojoj mi petis vin ke la manĝaĵoj estu metitaj sur la tablon antaŭ ol mi venas. Mi ne havas multe da tempo atendi, ĝis vi ordonos al la knabino enporti la manĝaĵojn. Mi havas laboron tiom multe ke mi devas laboradi tage kaj nokte; kaj ne havas eĉ sufiĉe da tempo por manĝi.”

(S-ino G. riproĉe respondas):

“Ĉu vi ne trovas ĉiam, kiam vi venas hejmen por manĝi la tagmez-manĝon, la manĝaĵojn sur la tablo atendante vin? Nur hodiaŭ, pro tio, ke mi volis ŝanĝi vian ĉapelon, kaj por ke la manĝaĵoj ne fariĝos malvarme sur la tablo, mi ordonis al la knabino ke ŝi tenu ilin varme sur la forno.”

(S-ro K., aŭdinte la senkulpigon de sia edzino pli koleriĝas kaj diras):

“La ĉapelo! Denove vi parolas pri la ĉapelo! Vi, mia edzino, deziris ke mi sidu kaj atendu, ĝis vi venos el la butikoj kun nov-modaj ĉapeloj por mi! Fi! Al la diablo! La tuta vivmaniero enuigas min! Ne indas vivi!”

Sceno 4

(Kuirejo. La servistino Malsufero, tranĉas panon, kaj tenas varme la manĝaĵojn sur la fajro de la forno. S-ino G. rapidege eniras tien, estante konfuzate kaj embarasate, ŝi malĝentile diras al la servistino):

“Malsufero! Knabino! Manĝon! Donu la manĝaĵojn tuj! Rapidigu, vi, la mallerta servistino!”

(Malsufero, estante subite atakate, metas rapidege la pleton, sur kiu estas la distranĉita pano en la manon de S-ino G. kaj diras):

“Enportu, mi petas la panon en la manĝĉambron. Mi tuj sekvos kun la aliaj manĝaĵoj.”

(Tuj post kiam S-ino G. eliris, ŝi metas rapidege sur alian pleton, pladon da varmega supo, teleron da viando, teleron da kukumoj, kaj rapide

enportas la pleton en la manĝĉambron, metas ĝin sur la tablon, kaj diras):

“Sinjorino, mi tute ne komprenas, kial vi riproĉis min? Estas via kulpo ke mi ne metis kiel kutime, la manĝaĵojn sur la tablon antaŭ ol sinjoro Knaro venis el la kontoro; vi diris al mi, ke mi atendu ĝis vi revenos el la ĉapel-butiko.”

(S-ino G. konfuziĝas kaj ekkrias):

“Silentu! Silentu! Knabino! For! En la kuirejon.”

Sceno 5

(Ge-sroj Knaro manĝas kaj pro indigno ne parolas unu al la alia. S-ro K. prenas kukumon, mire pririgardas ĝin, tuŝas ĝin per siaj fingroj kaj flaras ĝin per la nazo kaj diras):

“Vidu la kukumon; ĝi estas solida kaj malmola; la kukumoj kiujn ni manĝis hieraŭ estis malsolidaj kaj molaj. Ĉu la antaŭaj kukumoj estas jam konsumitaj; kaj vi ordonis malfermi novan barelon da kukumoj?”

(S-ino G. malplaĉe rigardas al sia edzo kaj diras):

“Ne estas via afero trudi je la dommastrumado! Via afero estas ĉagrenigi min per viaj malĝentilaj manieroj.”

(S-ro K. sin senkulpigas kaj diras):

“Senkulpigu min, mi petas; mi tute ne trudas je viaj mastrum-devoj; mi nur demandas ĉu la kukumoj estas la samaj kiel tiuj kiujn ni manĝis hieraŭ, aŭ ĉu ili estas aliaj?”

(S-ino G. ne volas akcepti lian senkulpigon kaj diras):

“Vi ne volas rakonti al mi pri viaj kontor-aferoj, tial mi ne rakontos al vi pri miaj dommastrumadaj aferoj.”

Sceno 6

(La kuirejo. La servistino Malsufero, purigas la manĝilarojn en la elversujilo. Poste, ŝi incitas la fajron de la forno per fera fajr-incitilo. Sed antaŭ ol ŝi havas tempon elpreni la fajr-incitilon el la forno, S-ino G. enkuras en la kuirejon; ŝi estas tre ekscitata kaj per minacanta voĉo, kvaŝaŭ ŝi estas preta bati la servistinon, ŝi diras):

“Diru al mi knabino! El kiu barelo vi elprenis la hodiaŭajn kukumojn? Ha! Vi malfermis novan barelon! Estas tre malproksime al vi iri al la komencita barelo! Ne estas tute via zorgo pri la mono de mia edzo, kiu perlaboras ĝin per la ŝvito de sia vizaĝo! La kukumoj putriĝos; kaj oni devos eljeti ilin; ne estas via zorgo! Teleroj,

pladoj, tasoĵ kaj glasoj rompiĝas pro via nezorgo; kaj vi tute ne zorgas! Vi nur zorgadas por vi mem. Vi manĝadas la plej bonajn; vi grasiĝas kaj maldiligentiĝas! En la kuirejo oni apenaŭ povas eniri; tie estas ŝlimo kaj malpurajoj! Mi plu ne povas toleri tion. Mi eksigos vin kiam mi denove r. markos tiajn malbonaĵojn de vi. Ĉu vi aŭdas?"

(La servistino volas senkulpigi sin kaj ŝi ekparolas):

"Mi prenis novajn kukumojn, ĉar. . ."

Sed S-ino G. ne lasas ŝin fini la frazon. Ŝi kolere diras al ŝi):

"Mi ne volas aŭskulti al vi, knabin-aĉo."

(Kiel furio, S-ino G. elkuras el la kuirejo.)

Sceno 7

(Malsufero tute forĝesis elpreni la fajr-incidentilon el la forno; poste ŝi vidas, ke ĝi jam fariĝis ard-ruĝe de la fajro; ŝi kolerege incitas per ĝi la fajron. Ŝi plend-voĉe parolas al si mem)

"Tage kaj nokte mi laboras tiom malfacile kiel bovo. Manĝas la plej maltaŭgajn manĝaĵojn, kiuj restas de la tablo. Ricevas la plej malgrandan salajron. Kaj do, la dom-mastrino ne estas kontenta! Ŝi ŝajnis esti ĉiam gajulino; kaj la nomo Gajo tute konvenis al ŝi. Sed hodiaŭ pro ia kialo, ŝi anstataŭ esti gajulino, kiel kutime, fariĝis furio. Kion pensas ŝi? Ĉu ŝi pensas ke mi suferas ĉiujn ŝiajn malestimojn! Mia nomo estas Malsufero; kaj vere, mi ne povas suferi tiajn malrespektaĵojn! Sed kion, kion povas mi fari al ŝi? Mi ne volas kaj ne povas forlasi la serv-lokon! Nu, mi venĝas je ŝi per tio ke mi malbenos ŝin: Ŝi kriis je mi; nu, ŝi krii je siaj dentoj kaj okuloj. Ŝi estis preta bati min; nu, ekbati ŝin kap-doloro tia ke ŝi tute forgesu pri mi. Ho, ke ŝi ne ĝisvivu. . . Ke ŝi ne. . ."

(Ekstere estas aŭdata fajfado de buŝ-harmoniko, per kiu la Kortisto Mallerto fajfas. Li estas malpure vestita; li portas ĉifonitan ĉapon sur la maldekstra flanko de sia kapo. Per la dekstra mano li movigas la buŝ-harmonikon, kaj sur sia maldekstra brako li portas dishakitajn pecojn da ligno. Li mallerte malfermas la pordon de la kuirejo, enjetas la lignon en angulon de la kuirejo kaj diras):

"He! Malsufero, vidu kiel bone mi dishakis la lignon, je malgrandaj pecetoj; ili akurate mezuras al la malfermaĵo de la forno. Ĉu vi ne estas kontenta nun? Vi ĉiam diradas ke

pro tio ke mia nomo estas Mallerto, mi agas mallerte! Vidu, nun, ke via mallaŭdo tute ne estas vera; mi kredas ke. . ."

(Malsufero interrompis la frazon ek-kriante):

"Jen, fine, vi, sentaŭgulo! Vi, mallertulo, alportis kelkajn pecojn da ligno! Kial vi ne alportis akvon? Ĉiam estas nek ligno, nek akvo en la kuirejo,—kaj vi, la tutan tagon, ludadas per via malbenita harmoniko, tute ne zorganta ke estu en la kuirejo sufiĉe da ligno kaj akvo. Mi eltiros viajn dentojn; mi detranĉos viajn lipojn; vi, kanajlo, jam ne povos plu ludi per via buŝ-orgeno."

(Mallerto aŭdinte ŝiajn minac-vortojn ekridegas):

"Ha! ha! ha! Vi minacas min, ke vi eltiros miajn dentojn kaj detranĉos miajn lipojn! Ĉu vi kredas, ke mia edzino permesos vin fari tion? Mi rakontos tion al mia edzino, kaj ŝi eltiros viajn okulojn, kaj elsiros viajn har-plektaĵojn."

(Malsufero kaptas la ard-ruĝan fajr-incidentilon, kaj ekkrias furioze):

"Vi, malsaĝulo, vi vidas tiun ĉi! Mi tuj elbrulos per ĝi viajn malsaĝajn okulojn! Tuj enportu akvon kaj pli da ligno." (Ŝi volas bati lin per la fajr-incidentilo, sed Mallerto ekkriegas, kaj elkuras el la kuirejo.)

Sceno 8

(La korto. Meze de la korto sidas la ĝeinfanoj de la kortisto Mallerto, kaj ludas je marmor-globetoj. La nomo de la knabeto estas Tomĉjo, la knabineto estas Sanjo. Iliaj vizaĝoj estas malpuraj; iliaj vestoj estas malpuraj kaj iliaj nudaj piedetoj estas malpuraj. Aperas la patro kiu iras al la puto por akvo. Per unu mano li subtenas la sitel-portilon, kiu estas metita sur lia maldekstra ŝultro; de la sitel-portilo dependas du malplenaj siteloj, kaj per la alia mano li movigas sur siaj lipoj la buŝ-harmonikon per kiu li elfajfas malĝojegan melodion, de tempo al tempo balbutante la jenajn vortojn):

"Ŝi volas eltiri miajn dentojn; ŝi volas detranĉi miajn lipojn ke mi ne povu muziki per mia harmoniko. Sed mia edzino protektos min kontraŭ tiu sovaĝulino Malsufero. Mia edzino eltiros ŝiajn okulojn. Ha! ha! ha! Kiel malbele tiu Malsufero aspektas sen okuloj!"

(Alkuras al la patro Tomĉjo kaj diras):

"Paĉjo, donu al mi vian harmoni-

kon, mi volas lerni tiel ludi per ĝi, kiel vi ludas.”

(Mallerto ekkrias):

“For! For vi bubeto! For Tom-aĉo!” (donas al li survangon kaj kolere kaj indigne diras):

“Jen vi havas survangon!”

(Tomĉjo ekploras. Mallerto diras):

“Vi knabaĉo ploras; jen vi havas pied-baton!”

(Tomĉjo ekkrias):

“Ho, ve! ho, ve!” (Li kuras al Sanĉjo kaj ekbatas ŝin kolere. La gefratoj ekbatalas inter si, kaj krias):

“Patrino! Panjo! Patrino!”

“I AM WITH YOU, PENNSYLVANIA!”

Mr. H. W. Hetzel, Sec., Penna. Esperanto Association, Moylan, Pa.

(Indicate by X in column, extent of your co-operation)

I wish to be enrolled as a member of the State and National Associations for the current year. Membership fee of 50 cts. enclosed herewith.	
---	--

I wish to be in touch with the nearest local club, in the vicinity of	
---	--

I wish the official organ of the National Association, Amerika Esperantisto , sent for one year (\$1.00).	
--	--

I wish the new 50 ct. text-book “Practical Grammar of the International Language” sent me with a year’s subscription to the magazine, at the special price of \$1.35 (this for new subscribers only).	
---	--

I will help,—to make the “Keystone State” and our Pennsylvania Esperanto Association, one of the strongest Esperanto centers in Usono.	
--	--

Herewith the sum of (check, money-order or draft) covering the above.

Yours for cooperation and progress,

Date _____

piadoj, tasoĵ kaj glasoj rompiĝas pro via nezorgo; kaj vi tute ne zorgas! Vi nur zorgadas por vi mem, Vi manĝadas la plej bonajn; vi grasiĝas kaj maldiligentiĝas! En la kuirejo oni apenaŭ povas eniri; tie estas ŝlimo kaj malpurajoj! Mi plu ne povas toleri tion. Mi eksigos vin kiam mi denove r. markos tiajn malbonajojn de vi. Ĉu vi aŭdas?"

(La servistino volas senkulpigi sin kaj ŝi ekparolas):

"Mi prenis novajn kukumojn, ĉar. ."

Sed S-ino G. ne lasas ŝin fini la frazon. Ŝi kolere diras al ŝi):

"Mi ne volas aŭskulti al vi, knabin-aĉo."

(Kiel furio, S-ino G. elkuras el la kuirejo.)

Sceno 7

(Malsufero tute forgesis elpreni la fajr-ncitilon el la forno; poste ŝi vidas, ke ĝi jam fariĝis ard-ruĝe de la fajro; ŝi kolerege incitas per ĝi la fajron. (Ĝi plend-voĉe parolas al si mem)

"Tage kaj nokte mi laboras tiom malfacile kiel bovo. Manĝas la plej maltaŭgajn manĝajojn, kiuj restas de la tablo. Ricevas la plej malgrandan salajron. Kaj do, la dom-mastrino ne estas kontenta! Ŝi ŝajnis esti ĉiam gajulino; kaj la nomo Gajo tute konvenis al ŝi. Sed hodiaŭ pro ia kialo, ŝi anstataŭ esti gajulino, kiel kutime, fariĝis furio. Kion pensas ŝi? Ĉu ŝi pensas ke mi suferas ĉiujn ŝiajn malestimojn! Mia nomo estas Malsufero; kaj vere, mi ne povas suferi tiajn malrespektaĵojn! Sed kion, kion povas mi fari al ŝi? Mi ne volas kaj ne povas forlasi la serv-lokon! Nu, mi venĝas je ŝi per tio ke mi malbenos ŝin: Ŝi kriis je mi; nu, ŝi krii je siaj dentoj kaj okuloj. Ŝi estis preta bati min; nu, ekbatu ŝin kap-doloro tia ke ŝi tute forgesu pri mi. Ho, ke ŝi ne ĝisvivu . . . Ke ŝi ne . . ."

(Ekstere estas aŭdata fajfado de buŝ-harmoniko, per kiu la Kortisto Mallerto fajfas. Li estas malpure vestita; li portas ĉifonitan ĉapon sur la maldekstra flanko de sia kapo. Per la dekstra mano li movigas la buŝ-harmonikon, kaj sur sia maldekstra brako li portas dishakitajn pecojn da ligno. Li mallerte malfermas la pordon de la kuirejo, enjetas la lignon en anguion de la kuirejo kaj diras):

"He! Malsufero, vidu kiel bone mi dishakis la lignon, je malgrandaj pecetoj; ili akurate mezuras al la malfermajo de la forno. Ĉu vi ne estas kontenta nun? Vi ĉiam diradas ke

pro tio ke mia nomo estas Mallerto, mi agas mallerte! Vidu, nun, ke via mallaŭdo tute ne estas vera; mi kredas ke . . ."

(Malsufero interrompis la frazon ekkrante):

"Jen, fine, vi, sentaŭgulo! Vi, mallertulo, alportis kelkajn pecojn da ligno! Kial vi ne alportis akvon? Ĉiam estas nek ligno, nek akvo en la kuirejo,—kaj vi, la tutan tagon, ludadas per via malbenita harmoniko, tute ne zorganta ke estu en la kuirejo sufiĉe da ligno kaj akvo. Mi eltiros viajn dentojn; mi detranĉos viajn lipojn; vi, kanajlo, jam ne povos plu ludi per via buŝ-orgeno."

(Mallerto aŭdinte ŝiajn minac-vortojn ekridegas):

"Ha! ha! ha! Vi minacas min, ke vi eltiros miajn dentojn kaj detranĉos miajn lipojn! Ĉu vi kredas, ke mia edzino permesos vin fari tion? Mi rakontos tion al mia edzino, kaj ŝi eltiros viajn okulojn, kaj elŝiros viajn har-plektaĵojn."

(Malsufero kaptas la ard-ruĝan fajr-ncitilon, kaj ekkrias furioze):

"Vi, malsaĝulo, vi vidas tiun ĉi! Mi tuj elbrulos per ĝi viajn malsaĝajn okulojn! Tuj enportu akvon kaj pli da ligno." (Ŝi volas bati lin per la fajr-ncitilo, sed Mallerto ekkriegas, kaj elkuras el la kuirejo.)

Sceno 8

(La korto. Meze de la korto sidas la geinfanoj de la kortisto Mallerto, kaj ludas je marmor-globetoj. La nomo de la knabeto estas Tomĉjo, la knabineto estas Sanjo. Iliaj vizaĝoj estas malpuraj; iliaj vestoj estas malpuraj kaj iliaj nudaj piedetoj estas malpuraj. Aperas la patro kiu iras al la puto por akvo. Per unu mano li subtenas la sitel-portilon, kiu estas metita sur lia maldekstra ŝultro; de la sitel-portilo dependas du malplenaj siteloj, kaj per la alia mano li movigas sur siaj lipoj la buŝ-harmonikon per kiu li elfajfas malĝojegan melodion, de tempo al tempo balbutante la jenajn vortojn):

"Ŝi volas eltiri miajn dentojn; ŝi volas detranĉi miajn lipojn ke mi ne povu muziki per mia harmoniko. Sed mia edzino protektos min kontraŭ tiu sovaĝulino Malsufero. Mia edzino eltiros ŝiajn okulojn. Ha! ha! ha! Kiel malbele tiu Malsufero aspektas sen okuloj!"

(Alkuras al la patro Tomĉjo kaj diras):

"Paĉjo, donu al mi vian harmoni-

kon, mi volas lerni tiel ludi per ĝi, kiel vi ludas."

(Mallerto ekkrias):

"For! For vi bubeto! For Tom-aĉo!" (donas al li survangon kaj kolere kaj indigne diras):

"Jen vi havas survangon!"

(Tomĉjo ekploras. Mallerto diras):

"Vi knabaĉo ploras; jen vi havas pied-baton!"

(Tomĉjo ekkrias):

"Ho, ve! ho, ve!" (Li kuras al Sanĉjo kaj ekbatas sin kolere. La gefratoj ekbatalas inter si, kaj krias):

"Patrino! Panjo! Patrino!"

"I AM WITH YOU, PENNSYLVANIA!"

Mr. H. W. Hetzel, Sec., Penna. Esperanto Association, Moylan, Pa.

(Indicate by X in column, extent of your co-operation)

I wish to be enrolled as a member of the State and National Associations for the current year. Membership fee of 50 cts. enclosed herewith.	
---	--

I wish to be in touch with the nearest local club, in the vicinity of	
---	--

I wish the official organ of the National Association, Amerika Esperantisto , sent for one year (\$1.00).	
--	--

I wish the new 50 ct. text-book "Practical Grammar of the International Language" sent me with a year's subscription to the magazine, at the special price of \$1.35 (this for new subscribers only).	
---	--

I will help,—to make the "Keystone State" and our Pennsylvania Esperanto Association, one of the strongest Esperanto centers in Usono.	
--	--

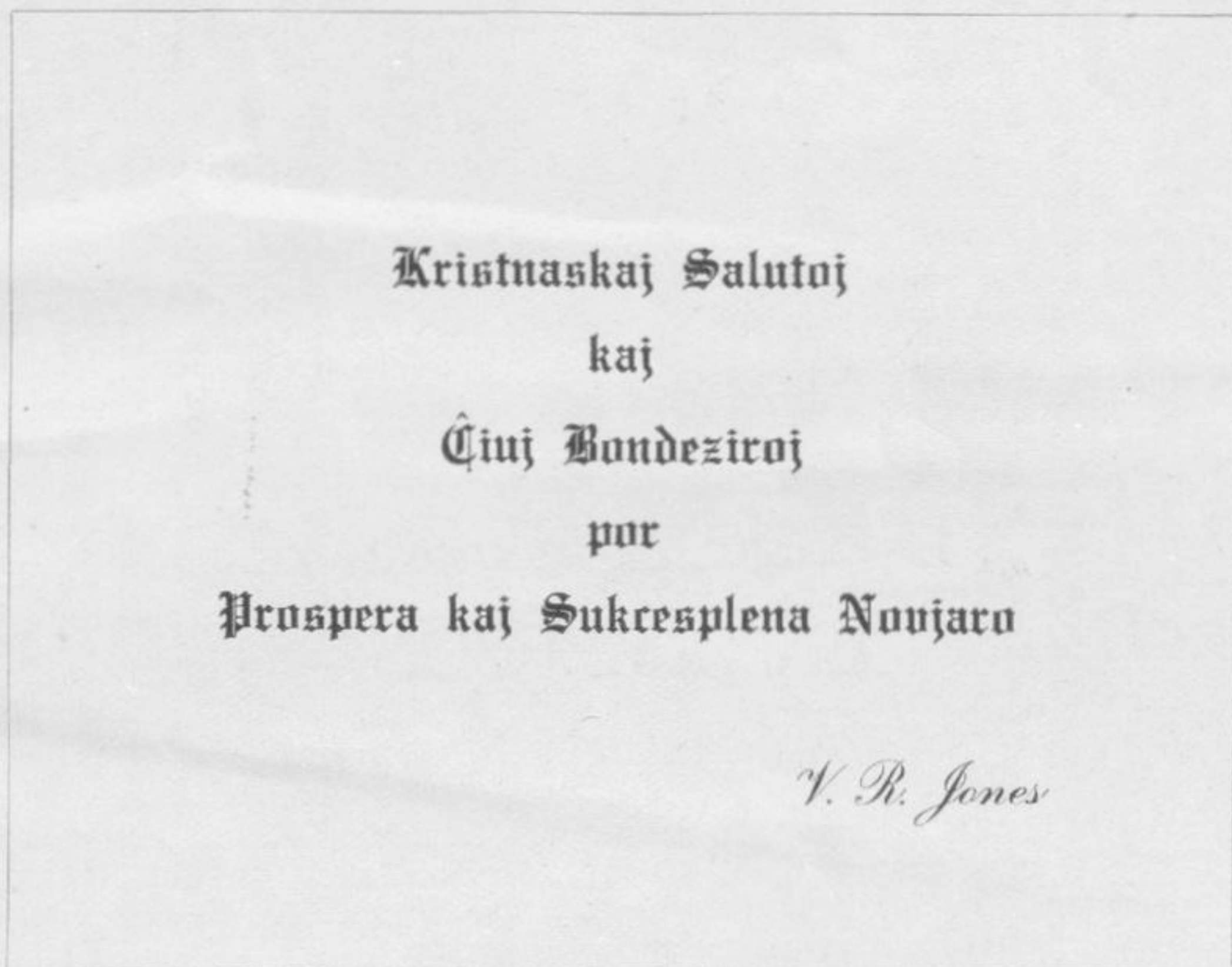
Herewith the sum of (check, money-order or draft) covering the above.

Yours for cooperation and progress,

Date _____

Esperanto Holiday Cards

*combining individuality and originality with artistic beauty
at a minimum cost.*

Full Size

Cards of high-grade, linen-finish stock, printed in green ink, with your own name, and envelopes to match, at the following prices, postpaid:

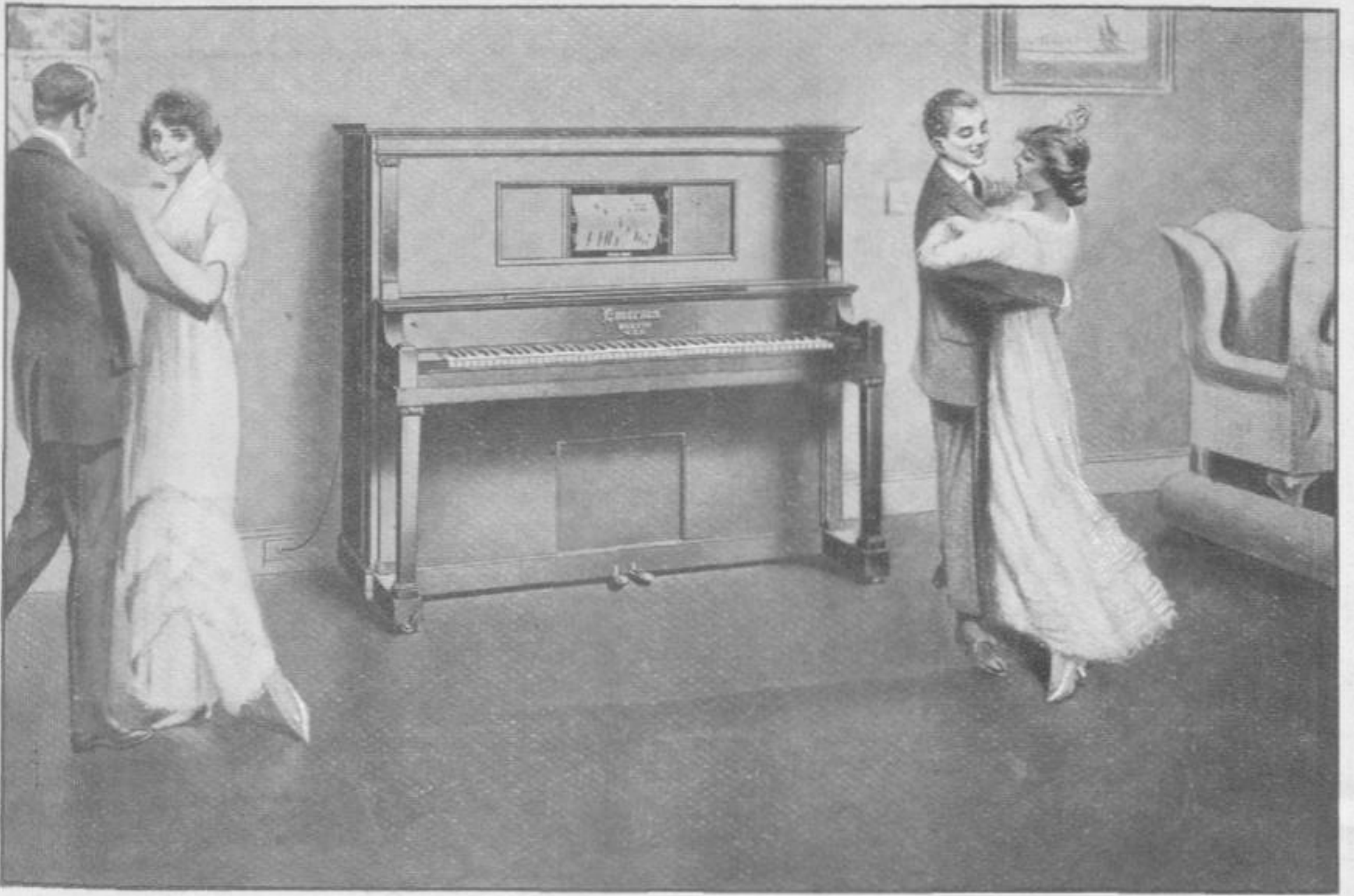
25 for 60c.

50 for \$1.00

100 for \$1.50

When ordering be sure to write name plainly

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.
West Newton, Mass.

La Gejunuloj Ektrovas ke LA "EMERSON"

Aŭtomata Ludigilo-Fortepiano

provizas bonan amuzon por senprepara amuzaĵo, aŭ oni povas uzi ĝin egale bone por formalaj dancoj. Muziko laŭ la speciala tempo, kaj havanta la "danc-akcenton"—tia, kia devas esti akurate ludata—estas perfekte esprimata per la "Emerson."

Unu ŝatinda eco de la "Emerson": Ĝi reruligas kaj aŭtomate reludas la muzikon kiam ajn vi volas.

Granda kaj multenhava aro de muziko estas preparita, speciale por la "Emerson". Ĉiu enhavo estas farita de la vera ludado de iu ajn fama muzikisto. La "Emerson" Aŭtomata Ludigilo, fidele reproduktas tian ludadon, kun ĉia akcento kaj delikata esprimnuanco.

Vendistoj en ĉefaj urboj kaj urbetoj
Petu katalogon
Fondita 1849

EMERSON PIANO COMPANY
BOSTON, MASS.